

Neděle Zmrtvýchvstání Páně

Podklady k domácímu slavení bohoslužby slova

Na stůl můžete připravit Bibli se založenými čteními a hořící svíci. Na úvod můžete zazpívat některou velikonoční píseň.

Vstup

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Amen.

Uvedení:

Je vzkříšení den, nechme se rozzářit slavností,
a navzájem se obejměme!

Říkejme "bratří" také těm, kdo nás nenávidí,
odpusťme vše pro vzkříšení a takto volejme:

Kristus vstal z mrtvých,
smrtí smrt přemohl,
a těm, kdo jsou v hrobě život daroval!

(z byzantsko-slovanské jitřní bohoslužby při odemykání chrámu na znamení, že Kristus otevřel brány ráje)

Vstupní modlitba

Bože,
ty jsi dal svého jediného Syna
aby trpěl smrt kříže pro naše vykoupení
a jeho slavným vzkříšením
jsi nás vysvobodil z moci smrti.
Dej, ať každý den umíráme hříchu
abychom s ním mohli žít navěky
v radosti vzkříšení
skrze tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána,
který žije a vládne s tebou a Duchem Svatým
jako jeden Bůh, nyní i navěky.

S: Amen.

Bohoslužba slova

První dvě čtení a žalm je možné v případě potřeby vypustit.

1. čtení: Sk 10:34-43

Žalm: Ž 118:1-2;14-24 (můžete se rozdělit na dva chóry a společně se ho modlit po verších)

Epištola: 1K 15:19-26

Velikonoční sekvence

(možno též zazpívat píseň EZ 343)

<i>Velikonoční oběti, vzdejme své chvály, křesťané.</i>	<i>Hrob, z něhož Kristus slavně vstal, aby se v Otci radoval.</i>
<i>Beránek spasil ovce: Kristus Pán nevinný s hříšníky smířil Otce.</i>	<i>Anděly jako svědky stát, na zemi roušku, bílý šat.</i>
<i>Střetly se v divném souboji život a smrt. Je po boji.</i>	<i>Už jde Kristus, má naděje, před vámi do Galileje.</i>
<i>Ten, který zemřel, z mrtvých vstal, aby nám věčně kraloval.</i>	<i>Víme, že Kristus z hrobu vstal, vpravdě byl vzkříšen světa král.</i>
<i>Pojď a pověz nám Maria, co jsi po cestě viděla.</i>	<i>Vítězný, korunovaný, smiluj se, Kriste, nad námi.</i>

Evangelium: Mt 28, 1-10

Kázání

V těchto dnech často slycháme o nejistotě. Jak rozumět tomu, co se děje. Co se změní a k čemu se budeme moci vrátit? Nejistota patří bytostně k lidskému životu i poznání. Víme z vlastní zkušenosti, že přicházejí události a situace, které otřesou našimi jistotami a které v našem životě působí zemětřesení, staví ho vzhůru nohama.

Třesení a zemětřesení tvoří důležitou osu Matoušova líčení velikonočního jitra u Ježíšova hrobu: "A hle, nastalo veliké zemětřesení, neboť Pánův anděl sestoupil z nebe, přistoupil, odvalil kámen a posadil se na něm. Jeho vzhled byl jako blesk a jeho roucho bílé jako sníh." Není to poprvé, co ve velikonočním vyprávění čteme o zemětřesení. To nastalo už v okamžiku Ježíšovy smrti, kdy se roztrhla chrámová opona. I tehdy se – v jakési předjímce - otevřely hroby a mnozí zesnulí svatí byli vzkříšeni. Hodina Kristovy smrti a hodina jeho vzkříšení tak patří k sobě, tvoří spojené nádoby. V obou případech se otevírají hroby. Je to Kristova smrt, která vede ke vzkříšení, která otevírá novou naději – byť zatím ve skrytosti jako zrno, které padá do země, mizí z očí a rozpadá se, aby přineslo nový život.

A není to jen zemětřesení, které spojuje Ježíšovu smrt s jeho vzkříšením, jsou to především ženy – Marie Magdalská a ona druhá Marie. To ony se stanou prvními svědkyněmi Vzkříšeného, to ony se s ním jako první setkají, protože to byly ony, které vytrvali pod křížem a neutekly jako ostatní. Jsou to ony, které po Ježíšově pohřbu také sedí naproti hrobu, i když už nemohou mít žádnou lidskou naději. A i v tuto chvíli jsou to ony, které, jak říká anděl, hledají Ježíše ukřížovaného, a proto mohou potkat Ježíše Vzkříšeného. Vzkříšení a nový

život totiž neznamená odstranění kříže, ale pochopení, že cesta kříže je ta vítězná a životodárná. Pochopení, že má smysl zůstat pod křížem – vzít svůj kříž a Krista následovat. A zůstat u hrobu – být s Ježíšem ve křtu pohřbeni, abychom z milosti zakusili moc jeho vzkříšeného života.

To, co se v neděli ráno třese, není jen země. Ale také srdce vojáků, kteří u hrobu drží stráž. Matouš používá pro zemětřesení i pro strach strážců hrobu stejné slovo. Země se otřásla, staré jistoty jsou tytam a vše je jinak. A jde jen o to, zda naší reakcí bude hrůza a děs, protože jsme natolik srostlí se starým světem – jako oni vojáci, kteří mají hlídat, aby vše zůstalo tak, jak to vždy bylo – nebo radost, že Bůh navštívil, byť tak nečekaně a nepochopitelně, svůj lid a vše se konečně obrací. S paradoxem obratu věcí si Matouš pohraje, když řekne, že strážci “strnuli jako mrtví”. Ten, který byl mrtvý, který byl zlými úmysly zbožných a krutostí vojáků zabit, je živ. A ti živí a silní, kteří měli mrtvého hlídat, jsou jako mrtví. Neděje se nic jiného, než to, co čtenář Matouše zná už z Ježíšových blahoslavenství. Chudým bude patřit Boží království, smutní se budou radovat. A sebejistí a bohatí sami u sebe odejdou smutní a s prázdnou.

Ale vlastně kus strachu padá z toho, co vidí a slyší od anděla, i na ženy. Anděl jim sice říká: “Vy se nebojte!” Nemáte důvod ke strachu. Ten mají oprávněně vojáci. Ale stejně jdou od hrobu se smíšenými pocity strachu a radosti. Ale Matouš zdůrazní, že radost je na rozdíl od strachu “velká”. Naše radost z víry je radostí, bublající pod vším tím, z čeho bychom mohli mít smutek. Je smíchem přes slzy. Ale je to radost, která je velká, větší než to, co nám ji chce vzít.

Ony Marie ale nad tím příliš nepřemýšlí. Neřeší, co se s nimi a v nich děje. Nejsou zaměřeny na sebe a své pocity. Jsou totiž na cestě, protože dostaly úkol: “A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. a hle, jde před vámi do Galileje, tam ho spatříte.” To je velmi charakteristický rys, který spojuje všechna velikonoční vyprávění. Skutečnost vzkříšení narozdíl od rozjímání nad utrpením nevede k usebrané meditaci a ponoření se do sebe. Znamená otočit se zády k hrobu a přijmout poslání k druhým lidem. Stát se svědky radostné zvěsti.

A i když učedníci potkají Vzkříšeného skutečně až v Galileji, těmto učednicím je to darováno již na cestě za ostatními. Má to logiku. Setkat se se Vzkříšeným totiž předpokládá uposlechnout jeho slovo a přijmout to, kam a k čemu nás volá. Apoštolové ho uvidí, až když uposlechnou a vydají se do Galileje. Až tam ho spatří. Ženy uposlechnou hned u hrobu a potkají ho tak již na cestě k učedníkům, kterým nesou poselství o vzkříšení. Možná známe něco podobného. Když jsme sami plni pochybností či zármutku nezůstali uzavřeni v sobě, ale vydali jsme se za druhými, abychom je potěšili evangeliem, sami jsme v tom našli své potěšení a setkali jsme se s Pánem.

Ježíš osobně opakuje ženám to, co slyšely již od anděla: Nebojte se! Tak se dá shrnout význam Velikonoc. Nebojte se, protože Kristus přemohl ďábla, hřích a smrt. Nebojte se, protože to zlé, i když ho ještě budete potkávat, je v jistém slova smyslu už za vámi. Před námi

je vzkříšený Pán, který nás předešel ve smrt a skrze hrob k Otci, aby nám připravil místo. A předchází nás také do všech situací našeho života. Je vždy o krok před námi. Nemusíme se bát konce našeho života ani konce světa ani konce našich lidských nadějí. Protože konec již nastal. A to dobrý konec. Vzkříšením už totiž začal nový věk Božího kralování. Nečekáme už žádný zásadní přelom. Na konci času se jen zjevně ukáže to, co už se ve vzkříšení Kristově stalo a co je již přítomné. Kéž jsou pro nás i tyto Velikonoce mocným zemětřesením, při němž se otřásají falešné jistoty tohoto světa, pukají skály zvyků, které se zdály být nepohyblivé a otevírají se naše hroby, abychom z nich povstali v síle životodárného Božího Ducha.

*Po kázání je vhodné zařadit společné **apoštolské vyznání víry** nebo píseň. Může mu předcházet společné **pozdravení pokoje** nebo pozdrav: “Kristus vstal z mrtvých” s odpovědí “Opravdu vstal!”*

Přímluvy

Pán vykonal mnoho mocných činů pro dobro člověka. Proto se i dnes modleme za všechny lidi a volejme: **Pane, smiluj se.**

- Prosme za to, aby se církev mohla brzy shromažďovat ke slyšení Božího slova a ke slavení svátostí a za zastavení současné epidemie.
- Prosme za představitele států, aby usilovali o mír a spravedlnost ve světě.
- Prosme za lásku, porozumění a odpuštění v rodinách.
- Prosme za lidi, kteří nemají víru a naději ve vzkříšení.
- Prosme za ty, kdo jsou pro svou víru pronásledováni.
- Prosme za ty, kterým chybí odvaha a jsou sevřeni strachem nebo zoufalstvím.
- Prosme za nemocné, opuštěné a za všechny lidi, kteří jakkoli trpí.
- Prosme za ty, kdo i v těchto svátečních dnech slouží druhým.
- Prosmě za příznivé počasí a dobrou úrodu, z níž by se všichni nasýtili.
- Prosme jedni za druhé: za stálost naší víry, opravdovou radost, pevnou naději a věrnou lásku.
- Prosme za naše zemřelé, aby nebyli ponecháni v moci smrti, ale měli podíl na Kristově vzkříšení.

Ochraňuj nás, Pane, náš Bože, neboť k tobě s důvěrou přicházíme, a žehnej všem, za které jsme prosili. Tobě buď chvála na věky věků. Amen.

Otče náš

Zakončení

Kristus, který vstal z mrtvých,
svou smrtí přemohl smrt
a těm, kdo jsou v hrobě, daroval život,
náš pravý Bůh,
kéž je nám milostiv
(na přímluvu své přecisté Matky a všech svatých)
a zachrání nás, vždyť je dobrý a miluje člověka!
Kristus byl vzkříšen!
Opravdu byl vzkříšen!